Р Е Ш Е Н И Е
№ 3644

гр. София, 28.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, **,** в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков
ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Луиза Христова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **4954** по описа за **2012** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на Н. Д. Ц. от [населено място] срещу решението от 26.03.12г на Софийски районен съд, НО, 10-ти състав по НАХД № 10871/2011г. С решението е потвърдено наказателно постановление № С-12-ЮЗР-27/18.03.11г. на началника на РДНСК, Югозападен район, с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на Н. Д. Ц. на основание чл. 232, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 239, ал. 1, т. 2 от ЗУТ за допуснато нарушение на чл. 144, ал.3, т.1 във връзка с чл. 145, ал.1 от ЗУТ.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. К. жалбоподател моли да бъде отменено обжалваното решение, като вместо него се постанови друго, с което да се отмени наказателното постановление като незаконосъобразно.

Ответникът РДНСК Югозападен район - редовно призован не изпраща представител и не взема становище по оспорването.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

С оглед правомощията по чл. 218, ал. 2 от АПК настоящият касационен състав намира, че обжалваният съдебен акт е валиден, тъй като е постановен от

компетентния районен съд съобразно правилата на родовата и местната подсъдност, в рамките на правораздавателната власт на съда, изготвен е в писмена форма и е надлежно подписан.
Касационната жалба е допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу решение на СРС, което подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.
Въз основа на събрания доказателствен материал районният съд е приел за установено от фактическа страна, че при извършена проверка на 29.04.11г. от представители на РДНСК – Югозападен район в СО, район „П." е констатирано, че главният инженер на района е одобрил инвестиционни проекти за строеж на уличен водопровод след изтичане на 7-дневния срок по чл. 144, ал.3, т.1 от ЗУТ от подаване на искане вх. № 9400-1354/29.04.10г. за одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение за строеж. На това основание на 02.02.11г. е съставен акт № С-10 на Н. Д. Ц. – главен инженер на СО, район „П.", за нарушение на чл. 144, ал.3, т.1 във връзка с чл. 145, ал.1 от ЗУТ. Впоследствие на 18.03.2011г. е издадено процесното наказателно постановление № С-12-ЮЗР-27, в което е прието, че цитираното по-горе нарушение осъществява състава на чл. 232, ал.1, т.2 от ЗУТ.
Изложената фактическа обстановка първоинстанционният е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства и свидетелски показания на свид. Д.. На тази база е формирал правен извод, че неизпълнението на задължението по чл. 144, ал.3, т.1 от ЗУТ от страна на Н. Ц. обуславя административно-наказателната му отговорност по реда на чл. 232, ал.1, т.5 от ЗУТ. С диспозитива на съдебното решение обаче е потвърдено наказателното постановление, с което нарушителят е санкциониран на основание чл. 232, ал.1, т.2 от ЗУТ.
При тази фактическа обстановка, настоящият касационен състав счита, че районния съд е формирал неправилни правни изводи относно законните разпоредби, които са нарушени и описанието на нарушението, посочено в наказателното постановление.
От доказателствата по делото е видно, че на 29.04.10г. Л. С. е подала заявление до главния архитект на район „П." СО за съгласуване и одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж на уличен водопровод ПЕВП Р№10 по [улица]от съществуващ водопровод Ф 150мм. (ет.) при О.Т.429 до сградно водоотклонение за УПИ XXXV-775, кв. 54, [населено място]. Към заявлението е приложена проектна документация и комплексен доклад за оценка на съответствието на инвестиционния проект със съществените изисквания към строежите. Видно от приложеното на стр.71 копие от поставената от нарушителя резолюция, същият е спрял производството по одобряване на проекта за изясняване собствеността в обхвата на трасето и за представяне на договор по чл. 193 от ЗУТ или договор за гаранционно поддържане. След изясняване на собствеността и сключване на посочения договор от № РД-56-22 от 19.05.10г. между кмета на СО, район „П." и заявителката, инвестиционния проект е одобрен на 14.06.10г. Видно от показанията на Л. С., разпитана като свидетел пред първоинстанционния съд, същата е представила договора в техническата служба на района доста по-късно – около седмица преди да й бъде издадено разрешението за строеж.
От изложеното следва, че липсват данни да е осъществен състава на чл. 232, ал.1, т.2 от ЗУТ, тъй като страните не спорят, че одобрения инвестиционен проект и издаденото разрешение за строеж са в съответствие с материалноправните разпоредби на закона. При тези данни по делото административнонаказващият орган погрешно е

определил правната квалификация по чл. 232, ал.1, т.2 от ЗУТ, което затруднява правото на защита на жалбоподателя - правилната квалификация е по чл. 232, ал.1, т.5 от ЗУТ, предвиждащ административно наказание за непроизнасяне по искане за одобряване на инвестиционния проект в срока по чл. 144, ал.3, т.1 от ЗУТ. Несъответствието между словесното описание на нарушението и неговата правна квалификация представлява съществено нарушение на процесуални правила, самостоятелно основание за отмяната на НП, тъй като обективно ограничава правото на защита на нарушителя и по-специално - възможността му да организира защитата си съобразно възприетите от наказващия орган като пораждащи отговорността му факти. Предвид изложеното, настоящият състав приема, че оспореното съдебно решение следва да бъде отменено и предвид факта, че делото е изяснено от фактическа страна, да постанови акт по съществото на спора, като отмени издаденото наказателно постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решението от 26.03.2012 г. по НАХД № 10871/2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 10 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № С-12-ЮЗР-27/18.03.2011 г., издадено от началника на РДНС- Югозападен район, с което на Н. Д. Ц. във функциите си на длъжностно лице – главен инженер на район „П.” – СО, е наложена глоба в размер на 1000 лв., на основание чл. 232, ал.1, т.2 от ЗУТ за нарушение на чл.144, ал.3, т.1 от ЗУТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.